

[Aksel Larsen.]

slippe billigere. Særlig grelt er dette Forhold naturligvis i Københavns Nærtrafik. Jeg slutter mig fuldstændig til dem, der hævder, at saadan som Nærtrafikken er organiseret og med den Mængde Menne-sker, som den beforder, kan den ikke alene ikke give Underskud, men maa give et endog ganske betydeligt Overskud, og jeg vil ligesom andre ærede Medlemmer udtale Ønsket om at faa et forstaaeligt og rimeligt Regnskab for Nærtrafikken. Det kan ikke nytte, at man fra Regeringens og Ministerens Side stadig væk henholder sig til et forældet Regnskab, som man ikke i Dag kan bygge noget paa. Jeg hører til dem, der tror, at en Takstforhøjelse for Nærtrafikken overhovedet ikke var nødvendig for at faa Nærtrafikken til at bære sig, og det skulde dog være det, man stilede efter, jfr. det ærede Medlem Hr. Holger Larsens principielle Grundsætning, at de, der foretager en Rejse, skal betale, hvad denne Rejse koster. Men dernæst finder jeg det urimeligt, at man nu vil gøre Takstforhøjelsen mindre for dem, der bor ude i Omegnskommunerne og rejser paa Abonnementskort, medens Takstforhøjelsen bliver endogsaa meget klækkelig for dem, der bor inde i København og som ved forskellige Lejligheder ønsker at komme uden for Byen. Hvem er det, der stort set bor i Omegnskommunerne og har Abonnementskort til S-Togene? Det er vel dem, det ærede Medlem Hr. Prieme ganske specielt repræsenterer. Hvem er det, der i hvert Fald er henvist til at benytte S-Togene til Rejser ud fra København, og som ikke dertil har Brug for Abonnementskort? Det er Københavns meget store Arbejderbefolkning. Det er altsaa dem, der i dette Tilfælde som i praktisk talt alle andre Tilfælde, hvor der gennemføres en Lovgivning under denne Regering, skal betale det meste, medens de mere velstillede bliver fritaget for de tungeste Byrder. Saadan set harmonerer naturligvis Loven i den kommende Affattelse og de Bekendtgørelser, vi kan vente fra den højtærede Regering, ganske udmærket med den hidtil gennemførte Prisløvgivning, men det vil ikke sige, at den Lovgivning gennemføres i Arbejdernes Interesse, det vil heller ikke sige, at den gennemføres ud fra nogen økonomisk Nødvendighed, men den gennemføres ud fra det Grundprincip, at de største Byrder skal lægges paa de svageste Skuldre, og de velstillede skal saa vidt muligt gaa fri og i hvert Fald skaanes mest muligt.

Vi kan naturligvis ikke støtte Lovfor-slaget hverken i den oprindelige Affattelse eller i den Affattelse, der bliver Resultatet af Ændringsforslagene fra Finansudvalget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Tiden er ikke inde til lange Takstdebatter, og Spørgsmaalet er undersøgt og Afgørelsen truffet, men jeg vil have Lov til at advare mod den Ud-
vikling, der bliver en Følge af denne Af-gørelse. Jeg tror, det tariffmæssigt er fuld-kommen forkert. En Forretning, der er i Ud-
vikling og er ved at udvikle sig til et rentabelt Foretagende, bliver standset og skruet tilbage. Det er ikke et Driftsspørgs-
maal alene, men et Befolkningsspørgs-
maal af største Format. Titusinder drager hvert Aar ud til gode og sunde Vilkaar i Københavns Omegn. Hvis man nu fore-
tager en Spadseretur hvor som helst disse Steder, ser man, at der staar Hundreder af Skilte med „Hus til Salg“, der fortæl-
ler, at nu skrues denne Ud-
vikling tilbage, nu føjes der yderligere Byrder til dem, som Forholdene udefra tvinger den danske Befolkning til at bære. Jeg mener, det er urimeligt og ufornuftigt og advarer derimod.

Ministeren for offentlige Arbejder (Axel Sørensen): Jeg takker Udvalget for hurtig og velvillig Behandling af Forslaget. Jeg tiltræder den Redegørelse og de Betragtninger, som Ordforeren for Udvalget fremsatte, og i Tilslutning hertil anbefaler jeg Vedtagelsen af de stillede Ændringsforslag og af det derefter ændrede Forslag. Jeg takker ogsaa det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen for den Tilslutning, han nu i Dag gav Forslaget, og for den Støtte, han vil yde til dets Gennemførelse.

Der er endelig en enkelt Bemærkning, jeg gerne vil have Lov at fremsætte i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen fremsatte her ved anden Behandling. Jeg kan over for det ærede Medlems Betragtninger henviser saavel til, hvad jeg sagde ved Fremsættelsen af Forslaget, som til, hvad jeg har udtalt under første Behandling, og til, hvad der er oplyst dels i Bemærkningerne til Lovforslaget og dels ved Besvarelsen af de Spørgsmaal, der er stillet i Finansudvalget, men jeg vil gerne dertil føje den ene Bemærkning, at naar det ærede Medlem citerede en Udtalelse af mig under Sagens første Behandling saaledes, at jeg havde